

Шест месеци од упокојења Патријарха српског Иринеја (1930-2020)

Данас, 20. маја 2021. лета Господњег, на дан свештеног спомена јављања на небу знамења Часног и животворног крста у светом граду Јерусалиму, навршило се шест месеци од упокојења Његове светости Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског Иринеја (Гавриловића).

Животопис Његове светости Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког блаженопочившег Патријарха српског Иринеја

Његова светост Патријарх српски г. Иринеј (Гавриловић) рођен је у селу Видова, код Чачка, 1930. године од оца Здравка и мајке Милијане. На крштењу добио је име Мирослав. У родном селу завршио је основну школу, а потом гимназију у Чачку. По завршетку гимназије уписао се и завршио Богословију у Призрену, а затим и Богословски факултет у Београду. По

завршеном факултету одлази у војску. По повратку из војске убрзо бива постављен за суплента (професора) Призренске богословије. Пре ступања на дужност професора, октобра месеца 1959. године, у манастиру Раковица, од стране Његове светости Патријарха Германа, прима монашки чин, добивши на постригу име Иринеј.

Истога месеца, на празник Св. Петке, 27. октобра 1959. године, у цркви Ружица испод Калемегдана, бива рукоположен у чин јеромонаха. Док је службовао као професор у Призренској богословији, упућен је на постдипломске студије у Атину. Године 1969. бива постављен за управника Монашке школе у манастиру Острог, одакле се, затим, враћа у Призрен и бива постављен за ректора Призренске богословије. Са те дужности је, 1974. године, изабран за викарног епископа Њ.Св. Патријарха српског, са титулом епископа моравичког. Годину дана касније, 1975. године, изабран је за епископа нишког, где је служио све до постављења за Патријарха српског.

Патријарх српски Иринеј остварио је значајне подухвате као епископ нишки. Године 1987. почела је изградња новог хиландарског метоха, храма Св. Саве у Нишу, чије је темеље осветио епископ нишки г. Иринеј. У време ступања владике нишког Иринеја на патријарашки трон, у изградњи је било око 40 храмова на територији Нишке епархије, са приближно истим бројем цркава у обнови.

За време епископске дужности Патријарха Иринеја, народ се у све већем броју враћао Цркви, а Епархија нишка интензивно је радила на успостављању раскинутих веза са народом, након пола века комунистичке власти. Године 1998, први пут после 50 година, за храмовну славу нишке Саборне цркве – Духове, обновљена је велика литија улицама Ниша. Развијена је просветна и издавачка активност, нарочито у манастирима и црквама ове Епархије.

Избор за Патријарха српског

Епископ нишки Иринеј изабран је за Патријарха српског на изборном заседању Св. архијерејског сабора СПЦ, 22. јануара 2010. године, који је започео Св. архијерејском литургијом у Саборном храму. Након тога, уследио је призив Светог Духа у Патријаршијској капели Св. Симеона Мироточивог.

Изборним сабором председавао је Његово преосвештенство Епископ шабачки Лаврентије, као најстарији епископ по рукоположењу у нашој Цркви. Од 44 члана, колико чини Св. архијерејски сабор, 34 архијереја су испуњавала услов да буду кандидовани за новог Патријарха српског. Тајним гласањем архијереји су предлагали кандидате, од којих су у ужи избор ушла тројица

архијереја, добивши више од половине гласова чланова Изборног сабора. У првом кругу кандидат за патријарха је постао Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије, у другом кругу Епископ нишки Иринеј, док је трећи кандидат, изабран у четвртном кругу, био Епископ бачки Иринеј.

Високопреподобни рхимандрит Гаврило, настојатељ манастира Лепавина (Митрополија загребачко-љубљанска) са Св. јеванђеља изабрао је коверат са именом новог српског патријарха, предајући га Епископу шабачком Лаврентију, који га је и саопштио име новог Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског – г. Иринеја (Гавриловића). Након тога, служено је благодарење, а Свјатјејши Патријарх Иринеј се у беседи обратио браћи архијерејима. Звона Саборне цркве означила су, око 14:15, да је изабран нови Патријарх српски.

Устоличење Патријарха српског г. Иринеја

Нови Свјатјејши Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски г. Иринеј (Гавриловић) устоличен је свечано 23. јануара 2010. године, у Саборном храму Св. Архангела Михаила у Београду, на крају Св. литургије. Саборску Св. архијерејску литургију служио је новоизабрани Патријарх српски Иринеј, уз саслужење архијереја, свештенослужитеља и ђакон СПЦ, као и представнике Руске и Грчке цркве. Његова светост Патријарх Иринеј устоличен је у патријарашки трон као 45. поглавар Српске православне цркве и наследник Св. Саве Првопрестолног.

Досадашњи чувар трона српских патријараха, Митрополит црногорско-приморски Амфилохије, предао је Патријарху Иринеју патријарашке инсигније – панагију, жезло и белу патријарашку пану, пожелевши му да буде достојан наследник Св. Саве и свих осталих светих и часних његових претходника. У својој приступној беседи, Патријарх Иринеј је истакао да је то велики дан и за њега лично и за нашу Цркву и наш народ, јер је српски патријарх увек представљао, пред Богом и у историји, пуноћу свог народа, делећи судбину његову, његове трагедије, али и његове радости. Патријарх Иринеј признао је и да је његово срце устрептало пред питањем да ли је достојан овог високог звања, почаст и одговорности. Исажао је благодарност онима који су га изабрали и указали му поверење. Настављајући пут Свјатјејшег Патријарха Павла, говорио је да се осећа немоћним пред тако великим крстом који га очекује у ова смутна времена, али да се ослања на речи Св. апостола Павла, “Све могу у Христу који ми моћ даје”. Беседио је о српским патријарсима од времена Св. Патријарха Гаврила (Дожића) до Патријарха Павла, свестан тежине бремена и одговорности које ће морати понети као њихов наследник

и следбеник. “Зато се овог тренутка моја мисао усмерава према Богу, Спаситељу нашем, Архипастиру Цркве, који ме је добротом и милошћу Својом наградио”, истакао је Патријарх српски Иринеј.

Светој литургији су присуствовали и високи представници осталих конфесија, као и представници државног врха Републике Србије и Републике Српске, чланови краљевске породице; бројни народ, свештенство и монаштво.

Упокојио се у Господу у петак, 20. новембра 2020. године у 7:07 часова у Војној ковид болници „Карабурма“ у Београду.

mitropolija.com